

Det følger af stk. 2, at hvis aflytningen af telekommunikationen er godkendt af den kompetente myndighed i en medlemsstat med henblik på strafferetlig efterforskning, og den telekommunikationsadresse på den aflyttede person, som er anført i den lovmæssige beslutning om aflytning, anvendes på en anden medlemsstats område, uden at der er behov for teknisk assistance fra denne medlemsstat til at gennemføre aflytningen, underretter den første medlemsstat (den aflyttende medlemsstat) den anden medlemsstat (den underrettede medlemsstat) om aflytningen. Underretningen skal finde sted inden aflytningen i de tilfælde, hvor den aflyttende medlemsstat allerede ved beordringen af aflytning er bekendt med, at den aflyttede person befinder sig på den underrettede medlemsstats område (stk. 2, litra a). I andre tilfælde skal underretning finde sted umiddelbart efter, at den aflyttende medlemsstat er blevet klar over, at den aflyttede person befinder sig på den underrettede medlemsstats område (stk. 2, litra b).

I stk. 3 opregnes de oplysninger, den aflyttende medlemsstat skal meddele i forbindelse med underretningen. Det drejer sig om oplysninger om den myndighed, der har beordret aflytning (litra a), om beslutningen om aflytning (litra b), om den aflyttede person (litra c), om den strafbare adfærd (litra d) og om den forventede varighed (litra e).

I stk. 4 fastsættes de regler, der finder anvendelse, når de i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger er fremsendt.

I henhold til stk. 4, litra a, er den underrettede medlemsstat forpligtet til at svare den aflyttende medlemsstat snarest og inden 96 timer. Den underrettede medlemsstat har to muligheder, afhængig af om den er eller ikke er i stand til straks at svare.

Hvis den underrettede medlemsstat er i stand til at svare indenfor 96 timer, giver stk. 4, litra a, nr. i, ii og iii, to valgmuligheder: (1) Den underrettede medlemsstat kan acceptere aflytningen og i den forbindelse stille de samme betingelser for at give sit samtykke, som den ville stille i en tilsvarende national sag (stk. 4, litra a, nr. i). (2) Den underrettede medlemsstat kan kræve, at aflytningen ikke finder sted eller afbrydes, såfremt aflytningen ikke ville være lovlig ifølge dens egen nationale ret, eller der foreligger en af de grunde, der er anført i artikel 2 i 1959-konventionen. Et sådant krav skal begrundes skriftligt (stk. 4, litra a, nr. ii).

Hvis den underrettede medlemsstat giver afslag (kræver at aflytningen ikke finder sted eller afbrydes), jf. stk. 4, litra a, nr. ii, kan medlemsstaten endvidere kræve, at allerede eksisterende materiale, der er fremkommet, medens den aflyttede person befandt sig på

dens område, ikke anvendes eller kun anvendes på visse nærmere angivne betingelser. Den aflyttende medlemsstat har krav på en begrundelse for et sådant krav (stk. 4, litra a, nr. iii).

Hvis den underrettede medlemsstat ikke er i stand til at svare inden for 96 timer, giver stk. 4, litra a, nr. iv, mulighed for at kræve en kort forlængelse, på højst 8 dage, af den oprindelige frist på 96 timer, med henblik på at gennemføre interne procedurer i henhold til national ret. Den aflyttende medlemsstat har krav på en skriftlig begrundelse for den ønskede forlængelse af fristen med angivelse af, hvilke betingelser i national ret, der begrunder en forlængelse af fristen.

Stk. 4, litra b, vedrører perioden frem til den underrettede medlemsstats afgørelse.

Indtil den underrettede medlemsstat har truffet en afgørelse, må den aflyttende medlemsstat fortsætte aflytningen (stk. 4, litra b, nr. i). Den aflyttende medlemsstat må derimod ikke anvende det allerede fremkomne materiale, medmindre andet er aftalt mellem de berørte medlemsstater, eller der skal træffes haste-foranstaltninger for at afværge en umiddelbar, alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed. Den underrettede medlemsstat informeres om enhver sådan anvendelse og har krav på en begrundelse herfor (stk. 4, litra b, nr. ii).

Det fremgår af stk. 4, litra c, at den underrettede medlemsstat kan anmode om en sammenfatning af sagens omstændigheder og om eventuelle supplerende oplysninger, som den måtte finde nødvendige for at kunne afgøre, om aflytningen ville blive godkendt i en tilsvarende national sag. En sådan anmodning berører ikke anvendelsen af stk. 4, litra b (om perioden frem til afgørelsen), medmindre andet er aftalt mellem den underrettede medlemsstat og den aflyttende medlemsstat.

Det følger af stk. 4, litra d, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der kan gives et svar inden 96 timer. Med henblik herpå udpeger de kontaktpunkter, der skal være bemandet døgnet rundt.

Det følger af stk. 5, at den underrettede medlemsstat behandler de oplysninger, der stilles til rådighed i henhold til stk. 3, fortroligt i overensstemmelse med national ret. Mener den aflyttende medlemsstat, at de oplysninger, der skal stilles til rådighed i henhold til stk. 3, er af særlig følsom karakter, følger det af stk. 6, at de kan overføres gennem en særlig myndighed, såfremt dette er aftalt bilateralt mellem de berørte medlemsstater.

Det fremgår af stk. 7, at enhver medlemsstat samtidig med afgivelsen af den i artikel 27, stk. 2, omhand-